

Etika për fëmijë

Dhuratë e përmuajshme, nga revista "Etika"

Viti I Numri 6 - Qershor 2011

*Shkollë,
mirupafshim,
do të vijmë prapë si lule!*

Vendlindja - Atdheu i dasburisë!

-Do të bëjmë sila-i Rahim, - i tha i ati.

-Ç'kuptim ka kjo?! - pyeti Omeri.

-Kuptimi i këtyre fjalëve, o bir, janë: Të vizitosh të afërmit, të takohesh me ta, t'i përqafosh dhe të ndash me ta dashurinë. Vendlindja është ATDHEU I DASHURISË!

Më në fund, pas një udhëtimi të gjatë mbërritën në vendlindjen e babait...

Hapën portën e madhe të shtëpisë dhe u futën brenda...

Ç'të shihnin?!.. Dikush i priste dhe një fytyrë u buzëqeshte... Ishte halla e Omerit. Sa dashuri shprehte e rrezatonte fytyra e asaj plake të moçme!..

I përqafoi ngrohtësisht, i puti...

Më pas u shfaqën gjyshja dhe gjyshi...

I ati dhe Omeri u gjunjëzuan dhe i puthën dorën gjyshes. Ajo i përkëdheli dhe i pa drejt e në sy... Në sytë e saj vunë re mallin që kishte për ta.

-Na kishte marrë malli shumë për ju, - tha gjyshja.

-Po ç'ishte malli?

Gjyshit i ishin zbardhur flokët. Mjekrra e tij e tej-zgatur qëndonte në qoshkë si një statujë ndriçuese. U përqafoan. Gjyshi i përkëdheli. U shtrëngoi supet dhe i rroku.

-Na ka marrë malli! E si, të mos na marrë! E kishim mendjen te ju!

Vërtet, çfarë është malli? Omeri e pa në sy të atin...

Malli është si puna e etjes për ujë... Kur të kap i nxehti i madh, kërkon të shuash etjen qoftë edhe me një pikë ujë. Kështu, pra, malli-etje është: për ty gjysh, gjyshe, hallë, dajë, xhaxhallarë...

Shtëpia e gjyshes ngjan me një folezë të shtrenjtë, nga ku ndihet malli për Omerin. Dashuri e Omerit për gjyshen! Dashuri e gjyshes për Omerin!

Omeri jetoi shumë ditë me hallën, e cila ishte e para që e priti te dera. E priti plot mall e dashuri.

Ja, dhe mëngjesi erdhi. Halla dhe Omeri janë zgjuar. Omeri shikon se si halla po mjel lopën. Lopa, me sytë e saj të xhamtë, u tregon plot da-

shamirësi vëçin e saj, të sapoardhur në jetë. Bashkërisht Omeri dhe halla i vunë vëçit një emër të bukur.

Omeri tha: "A ka gjë më të shijshme se shija e ëmbël e kajmakut të freskët, që e ha me petullat e ngrohta të sapobëra nga duart e hallës."

Më pas, Omeri dhe halla dolën në oborr.

Omeri u mahnit duke parë pemët, ujin që shushurinte, pishinën...

Omeri, me thikën e gjyshit, këputi një domate, e ndau përgjysmë, e kriposi dhe e hëngri me dashuri...

Teksa ecnin nëpër kopsht, Omeri pa një breshkë, më tutje një kërriç gomari që lazdrojej. Mrekulli pa në kopshtin e hallës!

As vetë Omeri nuk e kuptoi se si erdhi muzgu, si iku dhe erdhi nata.

Qëndruan në kopsht. Numëruan yjet. Mësuan emrat e yjeve...Një yll ra në tokë, e ndërkaq halla rrëfeu një ndodhi për të...

Më pas, që Omeri të mos mërdhinte, halla i hodhi një mbulesë prej tyli. Në fakt, ishte një mbulesë dashurie!

Omerit i dukej vetja si në një përrallë.

Omeri donte të rrinte dhe ca, por halla i tha se po afronte mesnata.

Ashtu i mbuluar me mbulesën prej tyli, nën një çadër gjigante, Omerin e zuri një gjumë i ëmbël me plot ëndrra të bukura nga jeta e kopshtit të hallës e të shtëpisë së gjyshërve.

Në mëngjes herët halla e zgjoi duke i thënë:

-Zgjohu, po këndon këndezi! Erdhi koha e namazit!

Zëri i gjelit me zërin e ezanit që vinte nga larg dëgjoheshin në një kohë. U zgjuan dhe dolën nga mbulesa e tytit. Ndërkohë gjyshi po merrte abdest... Më pas vijuan edhe ata të merrnin abdest. Në këtë kohë gjyshi nisi të thërriste ezanin... Mori tekbinin dhe tha: "Allahu ekber, Allahu ekber!"

Së bashku falën namazin...

Kështu për Omerin kaloi një ditë, dy, të tjera ditë kaluan nxitimthi. Çdo ditë merrte në prehrin e saj një kujtim të bukur.

Asnjëherë tjetër deri në atë çast, nuk e kishte shijuar aq shumë akulloren që hëngri me djalin e xhaxhait. Mësoi edhe shumë lojëra të reja, të cilat nuk mund t'i harronte.

Omerit i dukej (dhe kjo ishte e vërtetë) sikur kishte diçka që po ia bënte atij çdo gjë të bukur... Po ç'ishte, vallë, ajo?...

-Dashuria! – tha një zë i padukshëm.

-Kush? – pyeti Omeri.

-Dashuria, bir! – tha i ati që e solli Omerin në vete.
- Pa më thuaj njëherë, se sa e do hallën?

Omeri i hapi krahët, derisa s'mund të hapeshin më.

-Ja, kaq e dua, ndoshta edhe më shumë, - u përgjigj ai.

-A nuk e do sa e gjithë bota?, - shtoi babai.

-Po, sa e gjithë bota është dashuria e gjyshit, e gjyshes, e hallës, e të gjithëve... Ajo nuk duhet harruar kurrë..., - foli zëllatë Omeri dhe ndjeu një lumturi aq të madhe sa ishte më e madhe se horizontet.

Ditët kaluan dhe erdhi koha e kthimit për Omerin.

Ndjeu butësinë e duarve të gjyshes, ndërkohë që i puthte duart asaj.

Teksa "ndahej" nga ajo dashuri, ndiente diçka përbrenda që quhej "Mall"...

Kur puthi gjyshin, ndjeu puhizën e pranverës që ia jepte mjekrra e tij e bardhë që shndriste si nur.

Halla, teksa e përcillte, qante herë pas here.

-E ka nga malli, biri im! – tha babai. Kështu është malli. Halla nisi që tani të ndiejë mall për ty.

Dashuria e hallës!.. Omeri do ta ndiejë thellë në zemrën e tij të vogël. Ajo do ta ngrohë përjetësisht, ajo do ta thërrasë përjetësisht..., sepse Vendlindja kishte mbjellur farat e dashurisë në shpirtin e tij.

Qershori

Ja, hyri qershori

Më kopshtë, ngarkuar.

Petalet tërë ngjyra

Në kokrra u ndërruan.

Vogëlushët vrapojnë

Tërë zëra e pëkulë:

-O, shkollë, mirupafshim,

Do vijmë prapë si lulë!

Bardhosh Gaçe

Etika për fëmijë

Viti I Numri: 6 - Qershor 2011

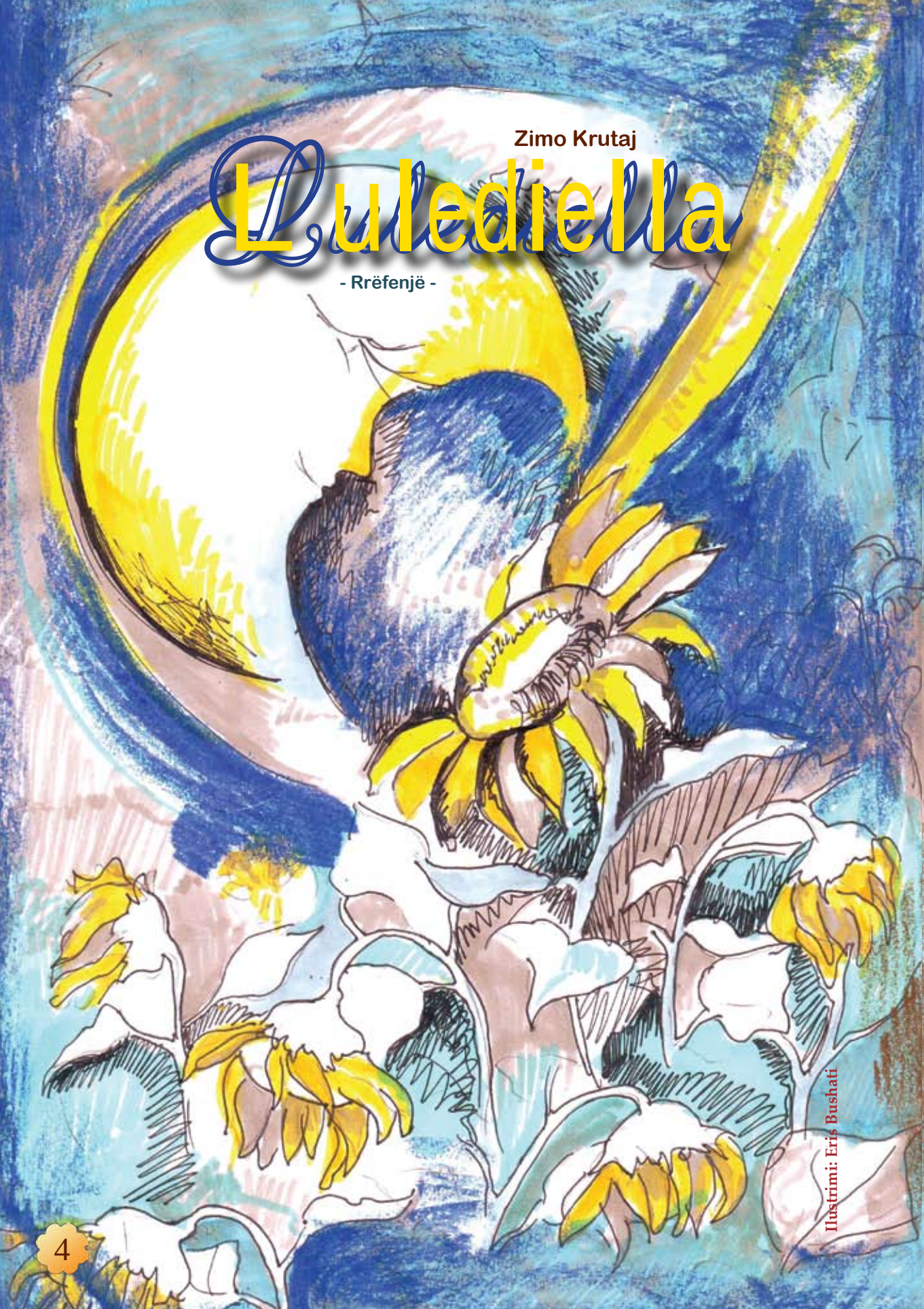
Administrator
i Progresi botime:
Shuaqip Bashan
bashan43@hotmail.com
+355 69 20 76768

Drejtor
& Kryeredaktor:
Alban Kali
albankali@yahoo.com
+355 69 24 23 989

Redaktor:
Xhahid Bushati
xhahidbushati@yahoo.com
+355 69 28 20 975
Redaktore gjuhësore:
Ma. Irida Hoti

Dizajn - Grafik:
Bledar Xama
bledar_xama@hotmail.com

Adresa: L: Vasil Shanto - Rr: Çajupi - Shkodër - Albania / Tel: +355 22 254 634 / Fax: +355 22 254 633
Zyra e përfaqësimit Maqedoni: Rr: Stiv Naumov - Nr. 9 - lokal 25 - Shkup - Maqedoni / Tel: +389 71 956 271
Zyra e përfaqësimit Kosovë: Rr: Ardian Zurnaxhiu - pn. Ralin - Prizren - Kosovë / Tel: +381 29 222 795

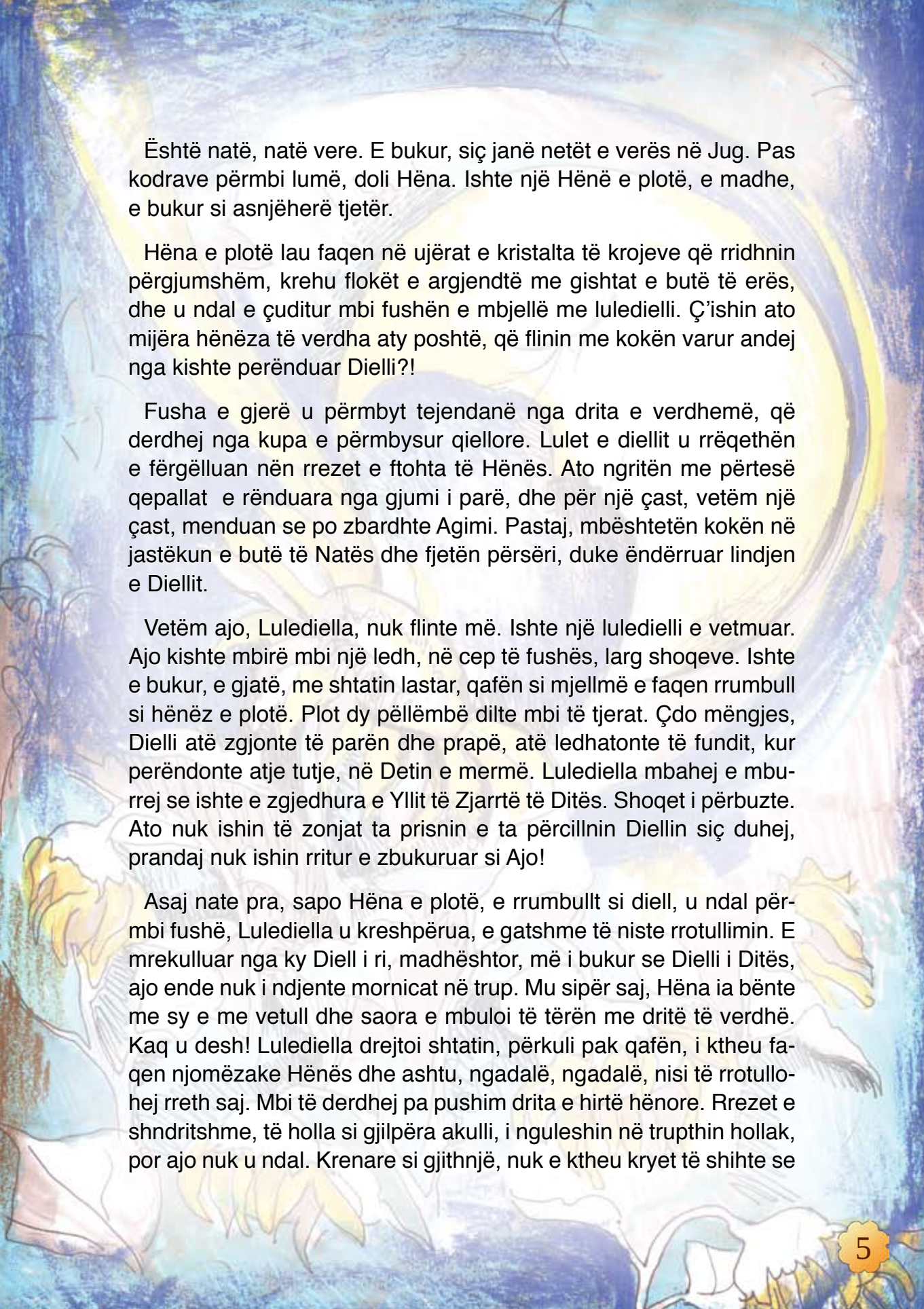

Zimo Krutaj

Luledielli

- Rrëfenjë -

Ilustrimi: Eris Bushati

Është natë, natë vere. E bukur, siç janë netët e verës në Jug. Pas kodrave përmbi lumë, doli Hëna. Ishte një Hënë e plotë, e madhe, e bukur si asnjëherë tjetër.

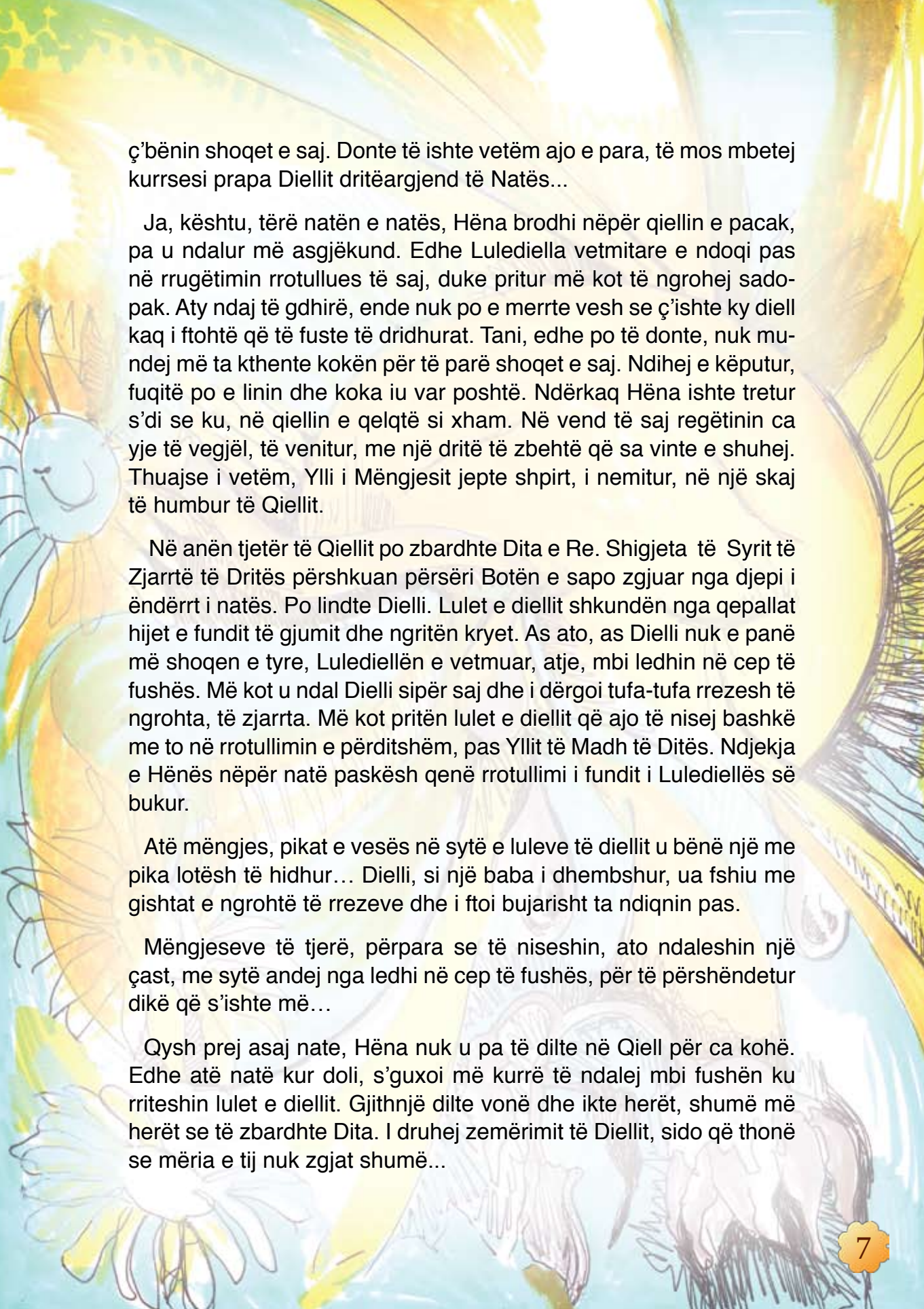
Hëna e plotë lau faqen në ujërat e kristalta të krojeve që rridhnin përgjumshëm, kreu flokët e argjendtë me gishtat e butë të erës, dhe u ndal e çuditur mbi fushën e mbjellë me luledielli. Ç'ishin ato mijëra hënëza të verdha aty poshtë, që flinin me kokën varur andej nga kishte perënduar Dielli?!

Fusha e gjerë u përmyt tejndanë nga drita e verdhemë, që derdhej nga kupa e përmbysur qiellore. Lulet e diellit u rrëqethën e fërgëlluan nën rrezet e ftohta të Hënës. Ato ngritën me përtësë qepallat e rënuara nga gjumi i parë, dhe për një çast, vetëm një çast, menduan se po zbardhte Agimi. Pastaj, mbështetën kokën në jastëkun e butë të Natës dhe fjetën përsëri, duke ëndërruar lindjen e Diellit.

Vetëm ajo, Lulediella, nuk flinte më. Ishte një luledielli e vetmuar. Ajo kishte mbirë mbi një ledh, në cep të fushës, larg shoqeve. Ishte e bukur, e gjatë, me shtatin lastar, qafën si mjellmë e faqen rrumbull si hënëz e plotë. Plot dy pëllëmbë dilte mbi të tjerat. Çdo mëngjes, Dielli atë zgjonte të parën dhe prapë, atë ledhatonte të fundit, kur perëndonte atje tutje, në Detin e mermë. Lulediella mbahej e mburrej se ishte e zgjedhura e Yllit të Zjarrtë të Ditës. Shoqet i përbuzte. Ato nuk ishin të zonjat ta prisnin e ta përcillnin Diellin siç duhej, prandaj nuk ishin rritur e zbukuruar si Ajo!

Asaj nate pra, sapo Hëna e plotë, e rrumbullt si diell, u ndal përmbi fushë, Lulediella u kreshpërua, e gatshme të niste rrotullimin. E mrekulluar nga ky Diell i ri, madhështor, më i bukur se Dielli i Ditës, ajo ende nuk i ndjente mornicat në trup. Mu sipër saj, Hëna ia bënte me sy e me vetull dhe saora e mbuloi të tërën me dritë të verdhë. Kaq u desh! Lulediella drejtoi shtatin, përkuli pak qafën, i ktheu faqen njomëzake Hënës dhe ashtu, ngadalë, ngadalë, nisi të rrotullohej rreth saj. Mbi të derdhej pa pushim drita e hirtë hënore. Rrezet e shndritshme, të holla si gjilpëra akulli, i nguleshin në trupthin hollak, por ajo nuk u ndal. Krenare si gjithnjë, nuk e ktheu kryet të shihte se

ç'bënin shoqet e saj. Donte të ishte vetëm ajo e para, të mos mbetej kurrsesi prapa Diellit dritëargjend të Natës...

Ja, kështu, tërë natën e natës, Hëna brodhi nëpër qiellin e pacak, pa u ndalur më asgjekund. Edhe Luledielli vetmitare e ndoqi pas në rrugëtimin rrotullues të saj, duke pritur më kot të ngrohej sado-pak. Aty ndaj të gdhirë, ende nuk po e merrte vesh se ç'ishte ky diell kaq i ftohtë që të fuste të dridhurat. Tani, edhe po të donte, nuk mundej më ta kthente kokën për të parë shoqet e saj. Ndihej e këputur, fuqitë po e linin dhe koka iu var poshtë. Ndërkaq Hëna ishte tretur s'di se ku, në qiellin e qelqtë si xham. Në vend të saj regëtinin ca yje të vegjël, të venitur, me një dritë të zbehtë që sa vinte e shuhej. Thua jse i vetëm, Ylli i Mëngjesit jepte shpirt, i nemitur, në një skaj të humbur të Qiellit.

Në anën tjetër të Qiellit po zbardhte Dita e Re. Shigjeta të Syrit të Zjarrtë të Dritës përshkuan përsëri Botën e sapo zgjuar nga djepi i ëndërrt i natës. Po lindte Dielli. Lulet e diellit shkundën nga qepallat hijet e fundit të gjumit dhe ngritën kryet. As ato, as Dielli nuk e panë më shogen e tyre, Lulediellën e vetmuar, atje, mbi ledhin në cep të fushës. Më kot u ndal Dielli sipër saj dhe i dërgoi tufa-tufa rrezesh të ngrohta, të zjarra. Më kot pritën lulet e diellit që ajo të nisej bashkë me to në rrotullimin e përditshëm, pas Yllit të Madh të Ditës. Ndjekja e Hënës nëpër natë paskësh qenë rrotullimi i fundit i Lulediellës së bukur.

Atë mëngjes, pikat e vesës në sytë e luleve të diellit u bënë një me pika lotësh të hidhur... Dielli, si një baba i dhembshur, ua fshiu me gishtat e ngrohtë të rrezeve dhe i ftoi bujarisht ta ndiqnin pas.

Mëngjeseve të tjerë, përpara se të niseshin, ato ndaleshin një çast, me sytë andej nga ledhi në cep të fushës, për të përshëndetur dikë që s'ishte më...

Qysh prej asaj nate, Hëna nuk u pa të dilte në Qiell për ca kohë. Edhe atë natë kur doli, s'guxoi më kurrë të ndalej mbi fushën ku rriteshin lulet e diellit. Gjithnjë dilte vonë dhe ikte herët, shumë më herët se të zbardhte Dita. I druhej zemërimit të Diellit, sido që thonë se mëria e tij nuk zgjat shumë...

Portofoli

Një tregtar i keq, ndërsa shëtiste në treg, humbi portofolin e tij, në të cilin kish-te tetëqind florinj. Vrapoi sa majtas e djathtas, sa andej e këndeje, por nuk takoi ndonjë që e kishte parë portofolin. Menjëherë mori një tellall dhe njoftoi se, do t'i jepte njëqind florinj atij që do t'ia sillte paratë.

Portofolin e humbur e kishte gjetur këpucar Veliu. Ai ishte një burrë shumë i drejtë. Ndaj, vendosi ta fshihte derisa të dilte i zoti i tij. Kur e dëgjoi zërin e tellallit, shkoi drejt e te tregtari dhe ia dorëzoi portofolin.

Tregtari ishte një njeri koprac, mashtrues dhe mosmirënjohës. Ai u gëzua shumë që e gjeti, por nuk e shfaqti këtë. Menjëherë e hapi portofolin dhe pasi i numëroi paratë, e akuzoi me një lumë fjalësh këpucarin:

- Ooo, shok! Po ti i paske marrë paratë që duhej t'i merrje!

Këpucar Veliu e kapi për rrobash tregtarin dhe i tha:

- Shiko, mirë, zotëri! Unë jam një burrë i varfër, por nuk jam hajdut! Ti mund të mos m'i japësh paratë që më premtove, por nuk mund të më akuzosh për vjedhjen e parave të tua!

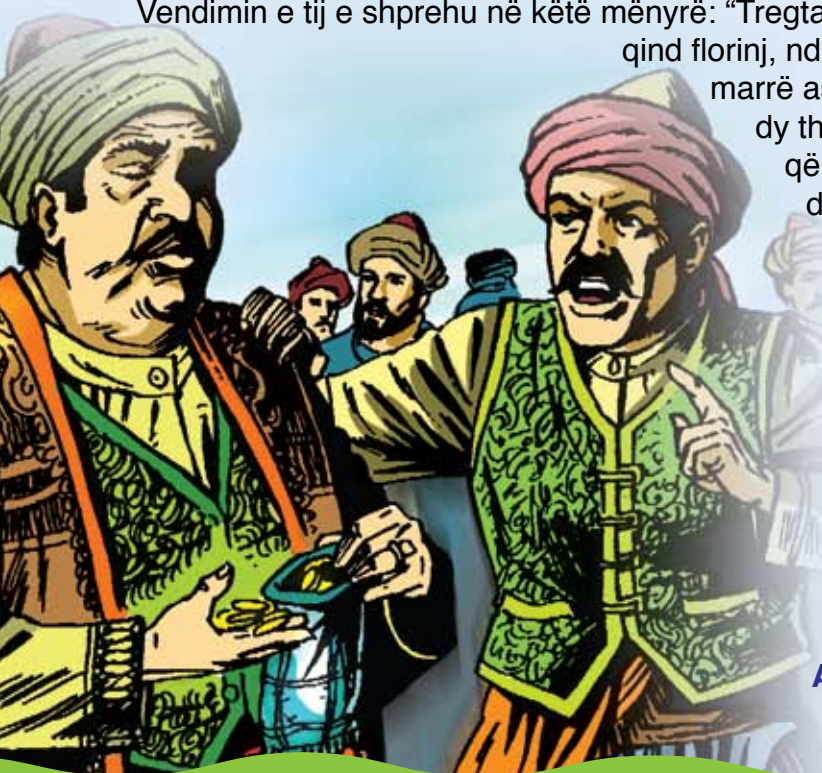
Kurse tregtari i pafytyrë vazhdoi ta akuzonte përsëri Velin. Çështja përfundoi në gjykatë. Gjykatësi i dëgjoi me vëmendje të dy palët. E kuptoi se tregtari po gënjente. Vendosi t'i jepte një ndëshkim të mirë.

Vendimin e tij e shprehu në këtë mënyrë: "Tregtari thotë se i janë marrë një-qind florinj, ndërsa këpucari thotë se nuk ka marrë asgjë. Unë u besoj të dyve. Të dy thoni të drejtën, por... portofoli që ka gjetur këpucari është i dikujt tjetër. Ai do të mbahet i fshehur derisa të dalë i zoti."

Tregtari uli kokën i penduar për padrejtësinë që bëri, por puna tashmë kishte mbaruar.

Veprimi i tregtarit mos-mirënjohës na kujton këtë hadith fisnik të Pejgamberit tonë (a.s.):

"Ai që nuk falënderon njerëzit, nuk falënderon as Allahun." (Tirmidhi, Birr, 35)

Hemli

Dajë Hyseni po kthehej nga qyteti në fshat. Ishte i kënaqur se i kishte shitur të gjitha mallrat që kishte nxjerrë në treg.

U ndalua pranë një çezmeje dhe tha: “Ndërkohë që gomari po kullot, unë po pushoj pak nën këtë pemë”. Sapo e zuri gjumi, i erdhën në mendje paratë. U zgjua menjëherë. Hapi torbën dhe pa. Të gjitha paratë ishin aty. E futi torbën brenda këmishës dhe, tashmë, e zuri një gjumë i qetë.

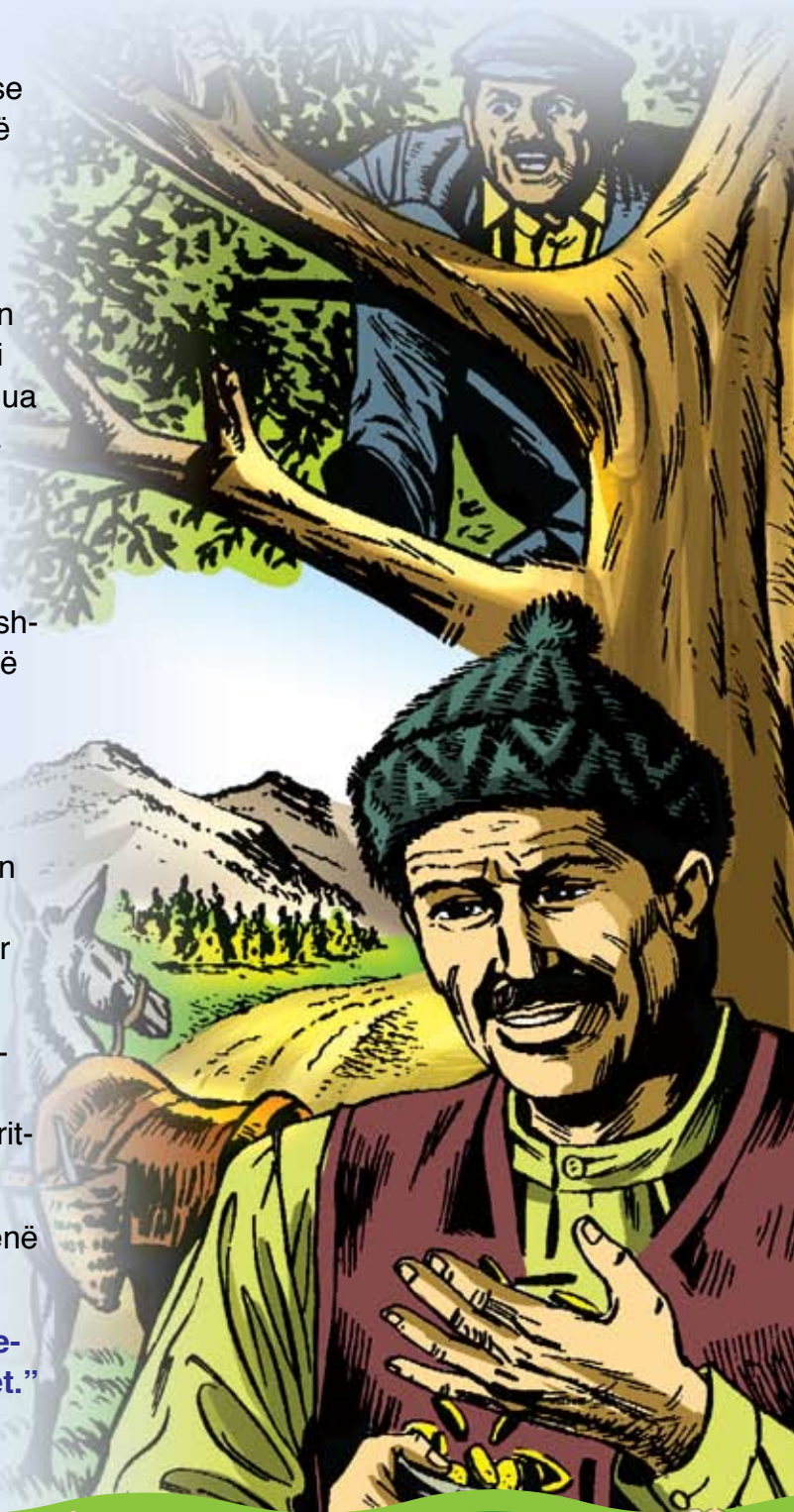
Për fat të keq, lart në pemë kishin qenë një hajdut. Ai kishte parë çdo gjë. Sytë i shkëlqyen nga gëzimi. Dalë-ngadalë zbriti nga pema. Nga xhepi nxori një fyell, po ashtu nxori edhe një kuti në të cilën kishte futur helm. Helmin e futi në fyell dhe filloi t'i afrohej dajë Hysenit, i cili kishte humbur në një gjumë të thellë.

Kur hajduti po përpiquej t'i hidhte helmin, dajë Hyseni teshtiu. I gjithë helmi mbushi gojën e burrit-hajdut dhe ai vdiq menjëherë.

Pejgamberi ynë (a.s.) e ka thënë bukur:

“Allahu nuk e ruan nga fatkeqësitë atë që i dëmton të tjerët.”

(Tirmidhi)

Pejgamberi ynë (a.s.) dhe vajza e vogël

Pastaj u kthye përsëri dhe bleu edhe një këmishë tjetër. Në xhep i ngelën vetëm dy dirhem.

Duke ecur rrugës pa një vajzë të vogël, e cila po qante. U afrua dhe e pyeti se, përse po qante. Vajza u përgjigj:

“O i Dërguar i Allahut, unë jam një shërbyese dhe jam njeri pa njeri. I zoti i shtëpisë më dha dy dirhem që të blej miell, por paratë më humbën.”

Profeti tonë të dashur (a.s.) i erdhi keq për vajzën që po qante, ndaj i dha asaj edhe ato dy dirhem që i kishin mbetur. Vajza e vogël nga një anë shikonte e habitur paratë dhe nga ana tjetër vazhdonte të qante. Profeti (a.s.) e pyeti: “Përse vazhdon të qash, moj bijë?”

Vajza e vogël, përmes lotëve, i thotë: “U bëra vonë! Kur të shkoj në shtëpi do të më pyesin se përse u bëra vonë. Kur t’i tregoj se humba paratë, do të më rrahin. Do të më rrahin jo vetëm për paratë, por edhe sepse u bëra vonë.”

Profeti (a.s.) i erdhi keq dhe vendosi ta çojë vetë vajzën në shtëpi. Kur u afruan tek dera, Profeti përshëndeti: “Esselamu alejkum!” Por askush nuk u përgjigj. Ai e përsëriti tre herë selamin dhe më në fund njerëzit e shtëpisë dolën të gjithë tek dera duke iu përgjigjur selamit: “Ue alejkum selam!”

Profeti ynë i dashur (a.s.) pyeti: “A nuk e dëgjuat përshëndetjen time të parë dhe të dytë?”

“E dëgjua, o i Dërguar i Alla-

hut, por deshëm që ta dëgjonim më tepër zërin tënd, prandaj vepruam kështu...” - thanë ata.

Njerëzit e shtëpisë u kënaqën me ardhjen e Profetit (a.s.) në shtëpinë e tyre. Ata e ftuan brenda dhe e pyetën për shkakun e kësaj vizite.

Profeti ynë i dashur (a.s.) u tregoi një për një të gjitha ato që kishin ndodhur, dhe se vajza e vogël ishte e frikësuar se mos e rrihnin. Me të dëgjuar këto fjalë, i zoti i shtëpisë tha: “Të qofshim kurban, o i Dërguar i Allahut! Meqë kjo vajzë u bë shkak i vizitës suaj, tashmë ajo nuk është më shërbyesja, por vajza jonë. Ajo është e lirë të zgjedhë. Nëse do, le të shkojë! E, nëse do, le të qëndrojë me ne!”

Pasi dëgjoi këto fjalë, Profeti ynë i dashur (a.s.) doli i gëzuar nga kjo shtëpi, ku ishte vizitor.

Ecte rrugës dhe mendonte: “Sa shumë që i begatoi Allahu këto dhjetë dirhem! Mua dhe një të varfëri na bëri kështu nga një këmishë. Ndërsa kësaj vajze i dha lirinë. Falënderimi i takon vetëm Allahut, i cili gjithmonë na bën të lumtur”.

Në lidhje me Profetin (a.s.) dhe fëmijët e lumtur të asaj epoke të artë ka shumë ndodhi që ia vlen të tregohen. Kjo histori tregon se Profeti ynë Muhamedi (a.s.) është njeriu më i mirë dhe më bujar që ka ekzistuar dhe do të ekzistojë ndonjëherë. Dhe kjo, a nuk e bën njeriun të thotë: “Ah, sikur të isha edhe unë pranë tij! Ah, sikur të kisha edhe unë një kujtim prej tij!”

Një herë Profeti ynë i dashur (a.s.) kishte dalë në pazar me dhjetë dirhem (lloj paraje) në xhep dhe me një këmishë të vjetër mbi supë. Qëllimi i tij ishte të blinte një këmishë. Në pazar bleu një këmishë me katër dirhem, e veshi dhe doli jash-të. Sapo bëri disa hapa, Profeti (a.s.) vuri re një njeri me rroba të vjetra. Njeriu u afrua dhe i tha:

“O i Dërguar i Allahut më jep një këmishë. Jam shumë i varfër dhe s’kam ç’të vesh. Më jep diçka të vishem dhe Allahu do të të veshë me rroba të xhenetit”.

Profeti ynë i dashur (a.s.) menjëherë e hoqi këmishën dhe ia dha këtij njeriu të varfër.

MINITEST

1. Cila nga alternativat e mëposhtme nuk është një nga farzet e abdestit?

- a) Larja e fytyrës
- b) Mesti i kokës
- c) Larja e krahëve
- d) Larja e dhëmbëve

2. Cila nga alternativat e mëposhtme shpreh emrat e bukur të Allahut?

- a) Esmaul xhelil
- b) Edille-i sherije
- c) Esmaul husna
- d) Darul hikme

3. Çfarë bën një person kur nuk gjen ujë për të marrë abdest, ndërkohë që koha e namazit është duke kaluar?

- a) Merr abdest gusël
- b) Namazin e lë për më vonë
- c) Merr tejemum
- d) Del për të kërkuar ujë

4. Pejgamberi ynë i ka këshilluar fëmijët të fillojnë namazin në moshën.....

- a) 15 vjeç
- b) 30 vjeç
- c) Pasi të plaken
- d) 7 vjeç?..

5. Si quhet sexhdeja që bën personi në rast kur vonon njërin nga farzet ndërkohë që fal namaz, apo lë ose vonon njërin prej vaxhipeve?

- a) Sexhdeja e tilavetit
- b) Sexhdeja e kiraatit
- c) Sehvi sexhdeja
- d) Sexhdeja e falënderimit

6. Aliu (r.a.) kur pa Pejgamberin (a.s.) të falte namaz i tha: “Edhe unë dua të falem sikurse Ju. Po shkoj të këshillohem me babain.” - ndërkaj gjatë rrugës i vjen një ide në mendje. Cila nga alternativat e mëposhtme shpreh këtë ide?

- a) E pyes babain më vonë.
- b) Kjo punë bëhet edhe pa pyetur babain.
- c) Mos vallë Allahu pyeti babain për ardhjen time në jetë?
- d) I them nënës që t'i thojë ajo babait.

7. Ç'është ajo që këndon muezini menjëherë pas farzit?

- a) Ezani
- b) Lutja e ezanit
- c) Ikameti
- d) Allahumme entessalam

8. Cila nga alternativat e mëposhtme është ajo që këndon muezini pas “Hajjealelfelah” të namazit të sabahut?

- a) En-neumun hajje mines salah
- b) Essalatu hajrun minen neum
- c) Hajjealen neum
- d) El vaktu kesirun ile salah

9. Si quhen dy rekatet farz që falen kur hyjmë në xhami?

- a) Namazi i agimit
- b) Namazi i tehexhudit
- c) Tahijetul mesxhid
- d) Namazi kusuf

10. Sa rekate ka namazi i akshamit, dhe sa prej tyre janë sunet e sa farz?

- a) 6 rekate ku 3 sunet e 3 farz
- b) 8 rekate ku 3 farz 3 sunet dhe dy të fundit janë sunet
- c) 5 rekate ku 2 farz e 3 sunet
- d) 5 rekate ku 3 farz e 2 sunet

11. Si quhet namazi që falet pas jacisë?

- a) Evvabin
- b) Tehexhud
- c) Salatu fitre
- d) Salatu Vitri

12. Si quhet ajo, që njerëzit e kanë shtuar si të jetë e vërtetë duke menduar se bëjnë diçka të mirë?

- a) Gjëra të shpikura
- b) Gjëra të shtrembëruara
- c) Bidat
- d) Maunel

13. Cilat nga alternativat përdorim për të shprehur tepriimet?

- a) Fitnan dhe fitrat
- b) Ifrat dhe fitne
- c) Tefrit dhe sevrit
- d) Ifrat dhe tefrit

PËRGJIGJET E NUMRIT TË KALUAR JANË:

1. A); 2. Ç); 3. Ç); 4. Ç); 5. Ç); 6. B); 7. B); 8. Ç); 9. Ç); 10. B); 11. Ç); 12. Ç).

Jeta e Omerit

Abdulkerim Keskin

Kjo është pjesa e fundit
e kësaj aventure.

Sa vjen dhe po dobësohem...
Këto krijesa po ma marrin të
gjithë fuqinë.

Oh, mos!..
Luftëtari i mirësisë
është në vështirësi.

Ngrihuni fëmijë! Nuk duhet të dorëzohemi
përpara të këqijve!

Si?! Çfarë
po ndodh?

Ku jam
kështu?

Eja, këtu, ti mistrec!
Çfarë prapësie ke bërë
përsëri?

Nëse këtu ka diçka që
s'shkon, padyshim që është
për fajin tënd.

Mjaft me këto sjellje të shëmtuara!
Vëllezërit duhet të ndihmohen në mes tyre dhe nuk
duhet ta harrojnë njëri-tjetrin.

Duhet të keni respekt dhe
dashuri për vëllain tuaj.

Të këqijtë duan të ndotin shpirtin
e fëmijëve të mirë si ju, dhe ta
mbushin botën me të këqija.

Sigurisht! E harruam rëndësinë e vëllazërisë.
Më fal, vëllaçko!

Edhe unë të kërkoj
të falur vëlla!..

E pabesueshme! Nuk e kisha menduar kurrë se, vëllazëria do të ishte kaq e fuqishme. Dashuria që ndajmë për njëri-tjetrin po më dobëson shumë.

Ja dolëm mbanë!
Fuqia e të këqijve
po zhduket.

Tani e kam radhën unë....
Rreze e hënës!

Më vonë...

Faleminderit
luftëtar
i mirësisë!

Nuk keni për t'u mposhtur
kurrë nëse e ruani vëllazërinë
midis jush.
Mirëmbetshi!

Këtu mbaron
edhe kjo aventurë.
Shpresoj që këto
aventura t'iu kenë
argëtuar.
Selam alejkum
nga unë dhe Holi.
Mirëmbetshi!

Adelina Mamaqi

PËRRALLËZA E SHKRONJËS

Unë jam shkronja e gjashtë e alfabetit. Përrallëza ime e ka titullin:

DHURATA

Genta kishte ditëlindjen. Shoqet kishin përgatitur dhurata të bukura dhe ia tregonin njëra-tjetrës. Vetëm Merita rrinte e heshtur dhe e trishtuar. Mësuesja e vuri re, e mori mënjane dhe e pyeti. Merita i tregoi se prindërit i kishte pa punë dhe nuk mund t'u kërkonte para për dhuratën. Mësuesja i përkëdheli flokët:

-A nuk më ke thënë se në shtëpi ke mbjellë dy vazo me zambakë? Vajza pohoi me kokë.

– Besoj se njërën do t'ia kishe dhuruar shoqes tënde...

-Me gjithë zemër, - tha Merita, - por ajo nuk quhet dhuratë, sepse nuk e kam blerë.

-Gaboresh, - e bindi mësuesja, - dhurata më e shtrenjtë është ajo që jepet me zemër dhe jo me para.

Në festën e ditëlindjes Genta u mahnit nga zambakët e porsaçelur. E vuri vazon në mes të tryezës, e puthi Meritën dhe i tha:

-Sa dhuratë të bukura më ke sjellë!

G a z m o r e

A ju pëlqen shiu?
Po a Jo?..

-A ju pëlqen shiu?

-Jo, se kam harruar çadrën në shtëpi.

-A ju pëlqen shiu?

-Po, se dua të iki nga këshillat e panumërta të mamasë.

-A ju pëlqen shiu?

-Jo, se kush dëgjon zhurmë...

-A ju pëlqen shiu?
 -Po, se babi është indiferent ndaj tij.
 -A ju pëlqen shiu?
 -Jo, se nuk respekton të moshuarit.
 -A ju pëlqen shiu?
 -Po, se nuk mban me hatër...
 -A ju pëlqen shiu?
 -Jo, se është plakur çadra.
 -A ju pëlqen shiu?
 -Po, se nuk dua ta shoh shitësin e çadrave të hidhëruar.

Khahid Bushati

ÇERDHE KU ÇEL DASHURIA APO PAK GRAMATIKË

Unë ulem në bankën e parë,
Ti ulesh një bankë pas meje,
Ai ulet në bankën e fundit,
Ajo rri në një bankë pas teje.

Ne të gjithë kemi përpara mësuesen.
Ju, - na thotë, - jeni ardhmëria.
Ata që na i hapën shkollat e dinin:
Ato janë çerdhe ku çel dashuria.

Xhevat Sylta

Ditmar Hoti

Një udhëtim në kompjuterin tim...

- tregim fantastiko-shkencor -

Një ditë po luaja me kompjuter. Ndihesha aq i lumtur që kisha kohë të lirë e nuk duhej të shqetësohesha për mësimet, saqë nuk po e kuptoja se çfarë klikoja.

Duke klikuar në ikona të ndryshme, papritur e pashë veten brenda ekranit të kompjuterit dhe po drejtohesha nga një maus.

Eca e eca dhe shkova deri në rrjet.

Nga një file drejtohesha në një tjetër dhe, në secilën prej tyre takoja njerëz të famshëm, si: Ronaldinoja, Sidrit Bejleri; apo personazhe përrallash, si: Piter Pan, Pinoku, etj.

Për një çast vendosa të ndalesha e të mendoja ç'po më ndodhte..., por mausi që më drejtonte s'më linte asnjë çast.

Papritur... një klik... tek file – Home – dhe një klik – Enter ...

U ktheva në realitet.

Që në atë moment vendosa të mos klikoj ikona pa ditur përdorimin e tyre. U tregova pri-ndërve për udhëtimin tim ... si një ndjesë edhe ndaj kompjuterit tim.

Të njohim miqtë tanë, kafshët

Ada Mara

MAJMONI

Më shikon edhe në cirk,
Edhe në televizor.
Dhe në kopshtin zoologjik,
Unë të përshëndes me dorë.

Ti zbavitesh,
Qesh e qesh,
Më thërret:
"Eja tek unë!"

Të mbyll syrin,
Të përqesh,
Vë kapelë,
Mbaj bastun.

Më fal fruta, ëmbëlsirë,
Se jam llupës shumë i mirë.
Si të të falënderoj?
Majmunllëqet prap filloj!..

Edhe ty, kur bën si unë,
Nuk të thonë: "O majmun!?"

GAFORRJA

Kam dy buzë
Si çengel.
T'i ngul mirë
Kur më shkel,

Rroj në valë,
Por, nuk mërzitem,
Në breg dal,
Që të zbavitem.

Mbi rërë shkoj
Me ec - e jake -
S'eci dot
Pa bërë zigzage!

Kur mirë s'ecën
Dorë për dore,
S'të thotë mami:
"Ecë, gaforre!?"

MENDO PAK... E BUZËQESH

E ke mik,
dhe besnik,
të beson
dhe të mbron...

lueb

Cila ik në vjeshtë
dhe vjen në pranverë?
Është d.....
me bishtin gërshtë.

dallëndyshja

... dhe në ferrë jeton,
Pranverën lajmëron...

vjollca

Shtresat, shtresat
kur ia heq,
nga sytë dalin
lot të nxehtë.

pepa

Fluturon e fluturon,
shpesh mbi lule dhe pushon...
Lulet mblidhen kokë më kokë,
ëmbël flasin, fëshfërisin...
Këto ngjyra kush i solli
që na bëjnë dhe ne të ndrisim?

flutura

Udhëton, udhëton...,
skuqet kur perëndon.

lile

NGJYROS

Gjeni 7 ndryshimet.

Gjeni emrat
e katër halifëve.

B B E U K Ë R E

□ □ □ □ □ □ □ □

R O E M

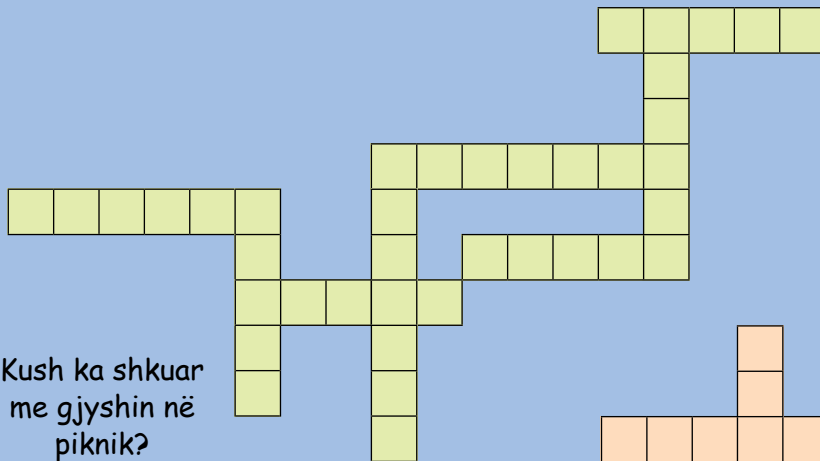
□ □ □ □

I A L

□ □ □ □

M N O A S

□ □ □ □ □ □

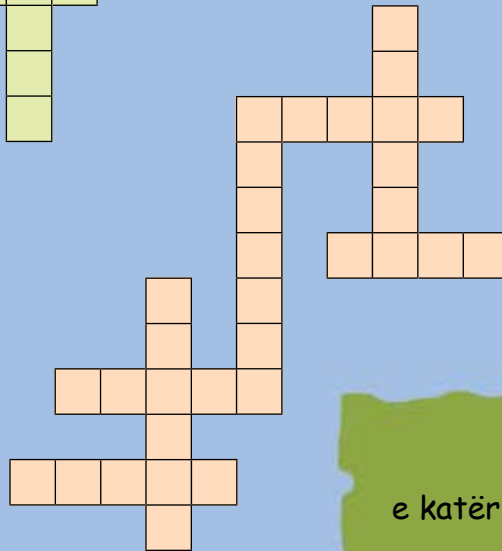

Kush ka shkuar
me gjyshin në
piknik?

Shkruani emrat e
tyre në vendet e
duhura.

Shkruani ditët
e javës.

Gjeni emrat
e katër melekëve të mëdhenj.

B R A L I E H X

□ □ □ □ □ □ □ □

R A L I Z A

□ □ □ □ □ □ □

I A L M K I

□ □ □ □ □ □ □

I R S A I L F

□ □ □ □ □ □ □

Gjeni fjalët nga shkronjat e ngatërruara.

U L L E

□ □ □ □ □

K L S Ë H L O

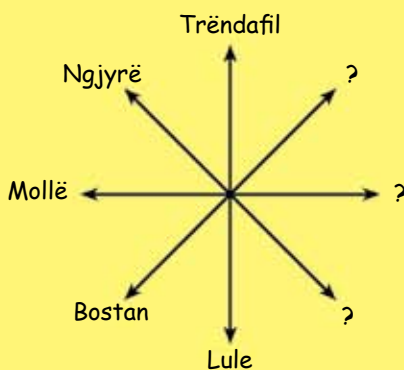
□ □ □ □ □ □ □

Ë P M E

□ □ □ □ □

L I D E L

□ □ □ □ □

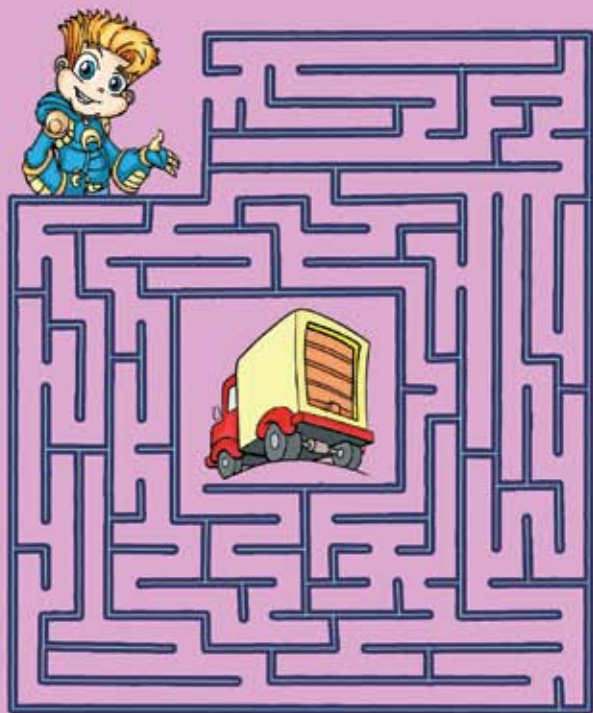

R	M	S	S	N	A	S	U	F	I
E	A	F	T	T	L	I	F	M	H
H	I	U	A	O	E	F	E	H	L
T	D	R	S	T	R	K	L	X	A
U	E	K	I	N	I	S	E	E	S
E	Y	A	N	O	M	H	K	N	R
K	C	N	E	S	E	B	A	S	K

1. Fatiha
2. Nisa
3. Felek
4. Nas
5. Ihlas
6. Keuther
7. Nexhm
8. Abese
9. Furkan
10. Fil
11. Maide

Gjeni emrat e disa suretë të Kuranit në tabelë.

Luftëtari i mirësisë do të shkojë tek kamioni.
A e ndihmoni dot?

Gjeni emrat e frutave të mëposhtme
në tabelë.

D	R	Ë	P	E	J	P
K	A	J	S	I	K	J
Q	E	R	S	H	I	E
M	N	R	D	S	V	S
O	O	U	F	H	I	H
L	M	S	T	E	Ë	K
L	I	H	S	G	U	Ë
Ë	L	E	V	Ë	K	A

1. Dardhë
2. Mollë
3. Qershi
4. Rrush
5. Pjepër

6. Pjeshkë
7. Kajsi
8. Kivi
9. Shegë
10. Limon

FJALA ËSHTË SI ILAÇI.
E PAKTA TË BËN MIRË,
E TEPËRTA TË DËMTON.

ALIU (R.A.)

ME NGADALË, ORE...!
DESH MË
HIPE SIPËR.

OH SA MIRË... MU NGROHËN
KOCKAT!

AI QË RRËZOHET
S'KA SHOKË,

KA
DHIMBJE.

AI QË QESH I FUNDIT E KA KUPTUAR
ANEKDOTËN ME VONËSË.

NUK KA TRËNDAFIL
PA GJEMBA, POR S'KA
AS DËFTESË PA NOTA
TË DOBËTA.

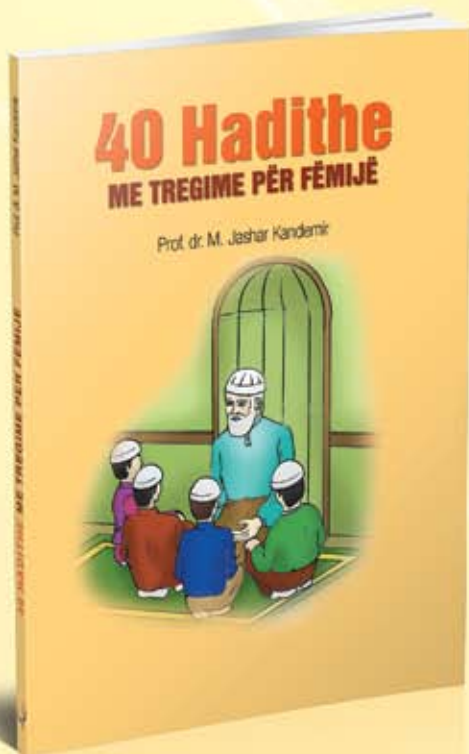
E LODHËM MJAFT TRURIN.
POR... PËRSËRI NUK DOLËM
KAMPION.

EEEE..., DETYRAT E
MATEMATIKËS I BËN BABI,
PRANDAJ...

ATËHERË, MË THIRR
BABIN NESËR!

40 Hadithe

ME TREGIME PËR FËMIJË

*“Buqetë dyzet haditbësbe”
nga Pejgamberi ynë i dasbur...*

*Tregime të shkruara thjeshtë e qartë,
të ilustruar me shije dhe fantazi...*

*40 histori, të rrëfyera bukur
e me mjeshtëri të lartë artistike,
ku shpikat fitorja e së mirës mbi të keqen,
ku virtyti mund vesin.*

Vetëm
1€

PROGRESI
SOTIMI

www.progresibotime.com